

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1893).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Rambusch: Den Form, hvorunder det foreliggende Lovforslag kommer op til os fra det andet høje Ting, og det Antal Stemmer, hvormed det har faaet denne Form, saavel som de andre Afstemninger, der er foregaaet i Folketinget, viser med tilstrækkelig Tydelighed, hvor vanskeligt, for ikke at sige umuligt, det for Øjeblikket er at samle et klækkeligt Flertal for en endelig Afgørelse af dette store og vanskelige Spørgsmaal. Selve det Flertal, som har givet Lovforslaget denne Form, bestod nemlig af 35 Stemmer, medens 5 stemte imod. Det er altsaa ikke noget imponerende Antal af det andet Tings Medlemmer, der har vedtaget Forslaget. Det eneste Led i dette Lovforslag, som har faaet et klækkeligt Flertal, nemlig 85 Stemmer, er § 3, Formuleringen af Ønsket om at faa nedsat en Kommission, der skulde uddybe Sagen nærmere med særligt Henblik paa et vist bestemt foreliggende alternativt Forslag og inden Forløbet af en passende Tid fremsætte Forslag til en endelig Løsning. Naar vi nu skal til at behandle dette Lovforslag her, saa at sige med Rigsdagens Opløsning hængende over Hovedet og med en hel Del andre store og vanskelige Lovforslag i Arbejde blandt Tingets Medlemmer og Udvalg og, hvad der er endnu værre, med Udsigt til truende Ulykker ved Hvide Sande i samme Omfang — for ikke at sige i mindst samme Omfang, som der udtrykkeligt staar i Bemærkningerne —, som Tilfældet var for 2 Aar siden, da vi under nogenlunde lignende Forhold fik Lovforslaget her i dette Ting, maa det siges, at vi er under et Pres af Mangel paa Tid og andre Vanskeligheder, som gør det nødvendigt at koncentrere vor Evne til det yderste for dog at faa noget ud af det, og et Pres, som efter mit Skøn gør det umuligt, at man kan vente at komme til en endelig Løsning, som jeg i øvrigt for mit Vedkommende har fuldkommen klart for Øje. Men er det saaledes ganske sikkert praktisk umuligt at komme til en endelig Løsning nu, ser jeg ikke nogen bedre eller klarere Udvej end i det væsentlige at følge det oprindelig fremsatte Regeringslovforslag, der, naar man tager det ganske simpelt og kort, gaar ud paa, at der hurtigst muligt sættes en Bom for, at større

Ulykker kan ske derovre, og at det, naar de er afværgede, gennem en Kommission undersøges, hvorledes det endelige Forslag skal være.

Naar vi nu skal til at behandle dette Lovforslag, gælder det først og fremmest om at vælge det rigtige Udgangspunkt; der foreligger allerede ikke saa ganske smaa Erfaringer med Hensyn til Udførelsen af det, vi vedtog for 2 Aar siden, med Hensyn til, hvorledes disse Arbejder er foregaaet, og hvorledes de har virket. Og hvorledes har de da virket? Det er med al ønskelig Klarhed udtalt i Regeringens Bemærkninger til dette Lovforslag, at Udførelsen af Sikringsarbejderne er mislykkedes, og en nøjere Iagttagelse af Arbejderne derovre understreger paa det stærkeste denne Erfaring. Thi hvad er det, der er sket? Man har nu anvendt henimod 2 Aar og en Del over 1 Mill. Kr., hver Dag gaar der Summer til, hvor meget, kan ikke siges saa nøje; 1—1½ Mill. Kr. er der givet ud dels til Arbejdet, dels til Erstatning for de Ulykker, som er indtrufne, fordi vi for 2 Aar siden vedtog dette uheldige Lovforslag, og i Øjeblikket staar vi saaledes, at vi ikke er en Smule nærmere ved at faa Udløbet gennem Hvide Sande indsnævret eller sikret, end vi var for 2 Aar siden. Mange vil studse og anse det for en mærkelig Paastand, at det skulde være Tilfældet, til Trods for alt det Beton, der er styrtet ned, men jeg grunder alle mine Paastande ikke paa noget, jeg har tænkt mig til, men paa de bestemte officielle Oplysninger, som foreligger, nogle af dem i en Form, som ikke er lige let tilgængelig for alle, det gælder navnlig de 11—12 Pejlingskort og Opmaalinger. Disse Pejlinger siger med al ønskelig Tydelighed, at hele Tværprofilen for det gennemstrømmende Vand var i 1912, da man begyndte Sikringsarbejderne, 1,200 m², og ogsaa nu er Gennemstrømningsaabningen i det snævreste Profil akkurat 1,200 m². Det er, hvad man har opnaaet med alt det Beton, man har styrtet ud. Saaledes var Aabningen omtrent i hele Kanalens Længde for 2 Aar siden, nu er det Aabningen lige i Sikringslinien, medens der baade udenfor og indenfor er et betydelig større Gennemstrømningsprofil, og det ved Dybder, som, medens de for 2 Aar siden ikke var mere end 4—5 m, nu ved de dybeste Huller gaar ned til 17—18 m. Det ser altsaa meget alvorligt ud. Det Lovforslag, vi vedtog for 2 Aar siden, tilsigtede en Sikring og delvis Lukning, altsaa en Indsnævring,